

[Brorsen.]

jeg den Opfattelse, at det ser noget underligt ud, da den nuværende Regering for et Par Aar siden var fuldstændig klar til at gennemføre en Forfatningsændring med Landstingets Afskaffelse for Øje; da der her er Tale om en rent politisk Afgørelse og man sidder inde med alle mulige Oplysninger, kan man ikke forstaa, at det skulde være nødvendigt at nedsætte en Kommission angaaende dette Punkt.

Med Hensyn til Finanserne er det klart, at de Tal, jeg har nævnt, staar fast, for de er skrevet ud af de forskellige Statsregnskaber. De 500 Mill. Kr., der har været paa Tale angaaende ekstraordinær Beskatning, er et Tal, som jeg ikke har indført i Debatten, men jeg har udtalt, at jeg tror, at det med Hensyn til den ekstraordinære Beskatning i Tiden fra 1929 til nu saa nogenlunde vil holde Stik. Jeg vil bede de to Ministre, Statsministeren og Finansministeren, i en stille Time beregne, hvor meget de direkte og de indirekte Skatter i denne Periode i det hele taget har indbragt, saa tror jeg, de vil komme til det Resultat, at det ikke er langt fjernet fra 500 Mill. Kr.

Der fremkom en Udtalelse af den højtærede Udenrigsminister angaaende Indsamlingen til Spanien. Det er muligt, det kun er til Efterretning for Rigsdagen, men da Udenrigsministeren har nævnt dette Spørgsmaal, vil jeg sige, at ganske vist har vi den største Medfølelse med dem, der er bragt i Ulykke paa Grund af Borgerkrigen, men jeg tror alligevel, man skal være meget forsigtig. De Penge, som er indsamlet, kan efter min Opfattelse maaske komme til lige saa stor Nytte, efter at Krigen er sluttet, hvor der jo ogsaa vil være ulykkelige, og man skal ikke risikere noget, selv om Pengene sendes ned under den forsigtige Form, som Udenrigsministeren har nævnt her.

Med Hensyn til de Udtalelser, der i øvrigt er faldet angaaende det udenrigspolitiske Spørgsmaal, er det klart, at jeg ikke i det Minut eller halvandet, der er tilbage, vil være i Stand til at komme ind herpaa. Jeg vil paa det bestemteste bestride, og jeg tror heller ikke, man vil paa-staa det fra nogen Side, at jeg skulde have udtalt mig letsindigt i dette Spørgsmaal. Mine Udtalelser gaar navnlig i Retning af at skaffe Klarhed, fordi vi, naar vi hørte det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, den højtærede Landbrugminister og den højtærede Udenrigsminister, ikke rigtig kunde faa fat paa, hvad der til syvende og sidst var Regeringens Holdning i Handelspolitik,

hvad Hovedlinien angaar. Jeg er dog nu nogenlunde klar derover i Øjeblikket, ikke mindst efter de Udtalelser, Socialdemokratiets Formand, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, har udtalt, han har efter min Mening fremsat det i den klareste Form. Det er altsaa Meningen, og det er den Linie, vi gaar frem efter, at først og fremmest skal man tage Hensyn til Landbrugsproduktionen, det, man kalder den naturlige Produktion, men kun til et vist Punkt; hvor Grænsen skal sættes, ved jeg ikke, skal det være ved de 900 eller 950 Millioner, inden man kommer ind paa den Procentberegning, det ærede Medlem forleden var inde paa med de 28 og 40 pCt.? Men indtil en vis Grænse er det Landbrugsproduktionen, man skal have Opmærksomheden henvendt paa. Derefter vender man sig til visse danske Industrier, hvor man ikke ønsker, at der skal være nogen særlig Konkurrence. Naar Udenrigsministeren udtaler, at man ogsaa med Hensyn til Færdigvarer har været uhyre large med Hensyn til at udstede Attester, kan jeg her nævne adskillige meget vigtige Artikler, som tydeligt tilkendegiver, at der er visse Varer, man nogenlunde holder udenfor, hvor man i det hele ikke ønsker nogen Konkurrence fra Udlandets Side.

Det er altsaa Linien, forstaaer jeg, og dèr er det, vi mener, at man i saa stor Udstrækning som muligt, i et saa udpræget Landbrugsland som Danmark, skal gøre, hvad man formaar, for at bane Vejen for Landbrugsproduktionen. Jeg fandt en Udtalelse for et Øjeblik siden, hvor den højtærede Socialminister i en Replik til det ærede Medlem Hr. Elgaard gør opmærksom paa, at Beskæftigelsen nu er betydelig bedre, jeg tror en Snes Tusind mere i Arbejde end for et Aar siden. Det kunde maaske alligevel tyde paa — det beder jeg Regeringen om at overveje, da vi alle er enige om, at vi for Landbruget har haft bedre Forhold i 1936 end i 1935 —, at man skulde forsøge at gaa videre, for at Beskæftigelsen ogsaa i andre Fag i de kommende Aar yderligere kan øges. Det vil vise sig til enhver Tid, hvad jeg gentagende har udtalt, at naar Landbruget, vort fundamentale Erhverv, er inde under gode Vilkaar, forplanter det sig øjeblikkeligt til hele det øvrige Samfund, til alle danske Erhverv, og efter Socialministerens Udtalelser kan der maaske ogsaa være Haab om, at man efterhaanden inden for Regeringen i højere Grad end hidtil har Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold. (Formanden rejser sig). Jeg skal standse her, Hr. Formand.

Udenrigsministeren var inde paa en